

грижи и старания полагаше за освобождението и на Македония. Ала немилостивата смъртъ не го остави да види сбъднато желанието си. Той умрѣ на 1-ий срѣщу 2-ий Августъ 1895 годни на въ София. Погребението му станѣ много тържественно, както подобаваше. Неговитѣ приятели тъкмижтъ великолѣпенъ паметникъ да въздигнжтъ на гроба му.

Отъ Т. Китанчева сж останжли много ръкописи, които наскоро ще се напечататъ съ пространната му биография. Изъ неговитѣ ръкописи вземахме и стихотворението „На новата година,“ което е печатано по-горѣ — срѣщу ликътъ на покойния.

Младия вълкъ.

Единъ младъ вълкъ не се борилъ храбро съ единъ рисъ и билъ побѣденъ. Заради това другитѣ вълци го завели прѣдъ лъва да го сжди.

Лъвътъ, като излушалъ вълцитѣ, разсърдилъ се на младия вълкъ и му рекълъ: „защото си се държалъ твърдѣ слабо прѣдъ риса, пада ти се голѣмо наказание; азъ те осжждамъ да ти ударжтъ дванадесетъ тояги и да ти отржжжтъ едното ухо!“

— Не ме осжждай, господарю! замолилъ се младия вълкъ и клекнжлъ на колѣнитѣ прѣдъ лъва. — Знаешъ ли, господарю, че азъ съмъ синъ на онзи вълкъ, който ти помогнж да се